

[Frank Jensen]

let af medlemmer i konsistorium der var enig-
hed om en kraftig reduktion. Antallet endte på
15, det var dér, strengen blev slået.

Da vi så skulle sammensætte de 15 medlem-
mer af konsistorium, var det i hvert fald ikke
fra SF's side et kardinalpunkt, at der ikke skul-
le være eksterne medlemmer. Der kom jo un-
der forhandlingerne et positivt bidrag fra AC
og Dansk Arbejdsgiverforening i fællesskab
om, at det ville være godt med ambassadører
med nye strømninger udefra til diskussioner af
forskning og undervisning i de kollegiale orga-
ner.

Det accepterede vi så som model. Når man
tager to eksterne medlemmer ind og accepte-
rer, at der, når der er lavet en ledelsesstreng,
også skal være repræsentation dér, går det ud
over den relative repræsentation. Sådan er ma-
tematikken jo, men jeg skal ikke fortælle hr.
Rahbæk Møller noget om matematik; det er
hr. Rahbæk Møller stiv nok i selv.

Men når det drejer sig om selve sammensæt-
ningen, vil der ske nogle forskydninger. Der
var lidt mild latter før fra tilhørerpladserne
over, at TAP-repræsentationen også kan indgå
i ledelsesrepræsentationen, men det er jo sta-
dig væk rigtigt: Det kan den ikke på Køben-
havns Universitet, hvor man har fem dekaner,
men den kan det på alle andre institutioner,
hvor de personer, der i dag udgør en del af
TAP-gruppen, nemlig administratorer i admi-
nistrationen, nu kan indgå som TAP-repræsen-
tanter i konsistorium. Dermed er TAP's repræ-
sentation ikke alene begrænset til den repræ-
sentation, der er tiltænkt i forhold til Køben-
havns Universitet.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det var ikke min hensigt, at det, jeg sagde i
min tidligere korte bemærkning, skulle opfat-
tes som et citat fra forhandlingerne. Det ville
jeg ikke drømme om at gøre. Jeg påpegede en
af de ting, som jeg mener jeg har lov til, nemlig
at der er solide fingeraftryk på paragraf efter
paragraf, på bemærkning efter bemærkning i
det styrelseslovsforslag, der foreligger nu.

Men desværre kan jeg høre, at SF stedse
kraftigere tager afstand fra stort set alle aspek-
ter af styrelseslovsforslaget. Det er helt i orden,
det skal SF også have lov til. Men så må jeg
også have lov til at sige, at jeg for særlig inter-

esserede godt kan påpege alle de områder,
hvor der er SF-fingeraftryk. Og tak for det! Det
har været fint, det har været nyttigt, og det har
været konstruktivt, så længe det varede.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg kan såmænd også påpege de punkter,
fru Elisabeth Arnold. Sagen er jo – og nu er det
tredje gang, jeg siger det – at selve det, at man
gør organerne mindre, f.eks. at man går fra et
41-mands-konsistorium til et 15-mands-konsi-
storium, ikke er vores ønske. Dette med at
præcisere forholdet mellem organerne var vo-
res ønske. Det, der er vores problem, er, at
man har flyttet magten så entydigt over til le-
dere, og dermed kommer også svaret til hr.
Frank Jensen.

Det er rigtigt, at selve dette, at der blev ind-
ført eksterne repræsentanter, så vi som en mu-
lighed for en byttehandel, hvor vi sagde: O.k.,
vi tager de to eksterne repræsentanter. Til gen-
gæld skal konsistorium, fakultetsråd osv. have
noget at skulle have sagt. Det er rigtigt.

Men da man så gik videre og ville fylde kon-
sistorium op med ledelsesrepræsentanter, stod
vi af. Vi ønskede, at man skulle beholde den
nuværende repræsentation med TAP'er, stude-
rende og VIP'er i det nugældende forhold. Jeg
tror, de to ordførere kan bekræfte – og det
gjorde hr. Frank Jensen vel egentlig også – at
det forholdt sig sådan, at det var én ting, vi
stod af på.

Derfor er det hyklerisk af fru Elisabeth Ar-
nold at sige, at vi var med i det hele og nu skal
vi bare spille op. Nej, vi brokker os ikke over
det, vi skal gå med til. Vi brokker os over det,
vi ikke vil gå med til, og det er dyrkelsen af den
enkelte person. Man skulle tro, hele Folketinget
havde læst Kaj Munk fra perioden før be-
sættelsen, dengang han dyrkede de store lede-
re. Denne store ledere-ideologi, der kom ind i
det hele, tager vi afstand fra. Det gjorde vi un-
der forhandlingerne, og det gør vi nu.

Jeg vil erkende, at der står andre fornuftige
ting i lovforslaget. Og så nogle ting, vi har været
med til at sætte ind. Men den del af det tager vi
afstand fra. Det kommer ikke til at fungere, og
det fjerner alt for meget af det engagement og
den dynamik, der ligger på universiteterne,
fordi folk har en fornemmelse af, at de har ind-
flydelse på deres egen arbejdsplads. Den ind-
flydelse forsvinder.